

Bo Kristensen (KF):

På grund af mit partis ordførers pludselige indkaldelse til et møde et andet sted her i folketinget skal jeg udtale på gruppens vegne, at vi ikke umiddelbart kan støtte et beslutningsforslag som det foreliggende.

For det første har vi den 16. oktober i år her i folketinget vedtaget en lov, der begrænser takt- og dyrtidsreguleringen for tjenestemænd, og de samme vilkår gælder medlemmer af folketinget.

Det er med hensyn til det andet punkt, nemlig om ministres gage, et spørgsmål om, hvordan vi honorerer dem i forhold til det øvrige arbejdsmarked. Jeg finder bestemt ikke, at der er anledning til på nuværende tidspunkt at regulere det nedad i forhold til andre grupper. Det må være således, at vi stadig væk har mulighed for at få de rette folk ind i det politiske system, og derfor vil forslaget være en begrænsning, der vil have stor betydning for, hvilke ministre vi fremover vil kunne få på regeringsbænkene.

Må jeg sige med hensyn til vederlaget til borgmestrene m.v. og den regulering, der har fundet sted i efteråret i de forskellige byråd, at det jo er en efterregulering fra foråret ifølge de beslutninger, der har været taget her i folketinget. Jeg finder ikke grund til nogen yderligere begrænsning, fordi det også er et spørgsmål om at honorere hvervene, således at det svarer til forholdene på det arbejdsmarked, folk kommer fra, og således at der er en rimelig dækning.

Må jeg sige med hensyn til den tredje del af beslutningsforslaget, nemlig vedrørende pensionsordninger i form af borgmesterspension og i form af folketingspension og ministerspension og ventepenge, at det finder vi heller ingen grund til at regulere. Der er her tale om en periode, hvor der vitterligt er behov for ro hos de folk, som har været i det politiske arbejde, for at de kan finde tilbage på arbejdsmarkedet. Vi har set en del eksempler på folketingsmedlemmer, der pludselig er røget ud af det politiske system, og som har haft svært ved at finde tilbage på arbejdsmarkedet, fordi de har været med i det politiske system i længere tid.

Generelt finder vi ingen grund til at ændre lønniveauet i forhold til det, der er vedtaget den 16. oktober 1982 i form af lov om be-

grænsning af lønstigninger og ændring af dyrtidsregulering m.v. i de kommende 2 år.

Povl Brøndsted (V):

Dette genfremsatte forslag fra fremskridtspartiet er jo så tydeligt et rent og skært popforslag. Derfor mener jeg faktisk ikke, at det er mange ord værd.

Det siger sig selv, at det altid vil være svært at få lagt lønninger til politikere i faste rammer. Nu har man lagt dem i faste rammer, der følger alle andres lønudvikling i opadgående eller stagnerende retning, og derfor vil det nok være et uheldigt tidspunkt at begynde at røre ved det, og i hvert fald ikke sagligt.

Det vil for mange altid være et meget kærkomment diskussionsemne, om disse rammer nu er rigtige, om man giver for meget eller for lidt til politikere på de forskellige planer, fra ministre til kommunalbestyrelsesmedlemmer, men når diskussionen er så yndet, er det netop, fordi det er så let at snakke om, hvordan det er dér, hvor man kender de økonomiske vilkår.

Jeg vil faktisk sige, at i den situation, det danske samfund er i, med de beslutninger, der er taget om at lægge lønninger fast uden regulering, ville folketinget næsten være til grin, hvis vi gik hen og sagde: nu vil vi gøre noget helt andet. Vi følger naturligt de regler, der er lagt. Indplaceringerne kan altid diskuteres sagligt og usagligt. Dette er et usagligt oplæg.

Bjørn Poulsen (SF):

Hvis ikke det var, fordi vi ved, at det er en genfremsættelse, så kunne man godt få den opfattelse, at det ligesom er et udslag af dårlig samvittighed, der har fået hr. Poulsaard til at fremsætte dette forslag om en nedgang i lønningerne til folkevalgte i dette land. Det er klart, at dårlig samvittighed har man ikke. Det er vel en eller anden form for idealisme, som er svært at forstå for mange af os andre, men det må være hr. Poulsaards problem.

Forholdene omkring folketingsmedlemmernes vederlag er af andre ordførere ganske glimrende beskrevet, og vi må da fra SFs side sige, at vi accepterer, at et flertal, inklusive hr. Poulsaard, har stoppet vores lønudvikling. Vi har ikke tænkt os at stille forslag om, at vores løn skal stige overhovedet. Vi